

РЕШЕНИЕ

№ 3209

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **688** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. във връзка с чл. 215, ал. 1, вр. чл. 57а, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № РА-18-70 от 10.11.2021 г. на главния архитект на Столична община.

В жалбата се поддържа, че процесният преместваем обект (химическа тоалетна) е разположен на паркинг на редовно правно основание – сключен договор за наем от 07.02.2008 г. със Столична община, по който е изпълнявано задължението по заплащане на наемната цена. Преди сключването на договора за наем дружеството – жалбоподател отново е ползвало паркинга по силата на договор за съвместна дейност от 14.10.2002 г., сключен с Драматичен театър „С.“. Съгласно клаузите на договора за съвместна дейност оспорващата страна е изградила контролно – пропускателен пункт, което е съгласувано с компетентните органи. Оспорват се констатациите на органа, че химическата тоалетна е захранена с електроенергия, тъй като функционално няма как да бъде осъществено. Счита, че поставянето на химическата тоалетна е обусловено от задължението на наемателя да осигури здравословни и безопасни условия на труд на персонала, ангажиран с експлоатирането на паркинга. Пояснява, че на посетителите в парка, намиращ се до паркинга, се осигурява възможност за ползване на тоалетната, което е в обществена полза. Моли да се отмени оспорвания акт. Претендират се разности.

Ответникът – главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си

представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Установява се, че между [фирма] (предишно наименование [фирма]) и Драматичен театър „С.“ е сключен договор за съвместна дейност от 14.10.2002 г., по силата на който оспорващата страна е поела задължението да изгради контролно – пропускателен пункт с бариера на паркинга, намиращ се в отсечката между [улица] и театъра, както и да организира пропускателния режим. От съставения на 26.07.2007 г. приемо – предавателен протокол се установява изграждането на КПП с бариера.

Представена е обяснителни записки за разделянето на паркинга на сектори и изграждането на КПП с бариера, към които е приложена схема, която е съгласувана с дирекция „Зелени системи“ към Столична община и Първа районна служба „П.“ към СДВР.

На 04.02.2008 г. е сключен договор за наем между [фирма] и Столична община, по силата на който на жалбоподателя е предоставено ползването на недвижим имот – публична общинска собственост, представляваща паркинг, прилежащ към сградата на Театър „С.“ на [улица], с площ от 646 кв.м. и обособени 55 паркоместа. Срокът на договора е 5 години, считано от подписването му, като в т. 9 е уговорено, че същият се прекратява с изтичането на срока му.

По преписката е приложено писмо от 17.09.2021 г. на директора на Театър „С.“, с който се сигнализира кмета на район „О.“ - Столична община за нерегламентирано разположени обекти на паркинга, а именно: монтирана бариера, павилион за охрана и тоалетна, които не попадат в границите на УПИ II - за театър.

С писмо изх. РОБ21-ВК08-1388-(1) от 19.08.2021 г. на зам.-кмета на Столична община е уведомен кмета на район „О.“, че договорът за наем от 04.02.2008 г. е с изтекъл срок и [фирма] продължава да ползва паркинга без правно основание.

С писмо изх. РОБ21-ВК08-1388-(3) от 07.09.2021 г. на кмета на район „О.“ - Столична община е изискано от жалбоподателя да представи документация за изградения паркинг, монтираната бариера и поставените павилион и тоалетна.

На 20.09.2021 г. длъжностни лица от район „О.“ – СО, извършили проверка на място, като констатирани наличието на поставен преместваем обект – химическа тоалетна върху терен – публична общинска собственост – парк „Ген. В. З.“, УПИ I – за парк и КОО, м. „ГГЦ“, зона парк „Ген. В. З.“ по плана на [населено място]. В тази връзка е съставен Констативен акт № РОБ21-ВК08-1388/1 от 20.09.2021 г., с който е образувано административното производство.

В цитираният акт е отразено, че преместваемият обект е поставен от [фирма], а договорът за наем е с изтекъл срок. Липсвало разрешение за поставяне на тоалетната и съгласувана схема за обекта. Констатирано е, че преместваемият обект е поставен в противоречие със схемата за преместваеми обекти за парк „Ген. В. З.“, одобрена с Решение № 468 по Протокол № 43/19.07.2013 ф. на Столичен общински съвет. Пояснено е, че са нарушени разпоредбите на чл. 56, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 8, вр. чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ.

Констативният акт е съставен в отсъствието на собственика на обекта, за което се е подписал един свидетел. Същият е изпратен с писмо изх. РОБ21-ВК08-1388-(7) от 27.09.2021 г. и получен от представител на дружеството – жалбоподател, видно от

известieto за доставка.

В законоустановения срок не са постъпили възражения по съставения Констативен акт № РОБ21-ВК08-1388/1 от 20.09.2021 г.

По повод съставения констативен акт е издадена оспорваната Заповед № РА-18-70 от 10.11.2021 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 2 и т. 6, ал. 3 и ал. 7 ЗУТ, във вр. чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 81 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО), е наредено на [фирма] да премахне доброволно и за своя сметка незаконосъобразно поставения преместваем обект: Химическа тоалетна върху терен – публична общинска собственост – парк „Ген. В. З.“, УПИ I – за парк и КОО, м. „ГГЦ“, зона парк „Ген. В. З.“ по плана на [населено място], като възстанови мястото и околното пространство във вида преди поставянето му.

В мотивите на заповедта е прието, че обектът е поставен от [фирма] върху терен общинска собственост. Прието е, че за обекта липсва разрешение за поставяне, както и че същият е в противоречие с одобрената схема за преместваеми обекти за парк „Ген. В. З.“.

За процесната заповед жалбоподателя е уведомен по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ, видно от залепеното уведомление.

Към преписката е налична Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г. на кмета на Столична община, с която на главния архитект на Столична община предоставя свои функции по издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 ЗУТ (т. 1.35 от заповедта).

В съдебно заседание приложена одобрената схема за преместваеми обекти за парк „Ген. В. З.“, от която е видно, че не предвидено място за тоалетна на процесния паркинг (между Театър „С.“ и [улица]), както на терена около него. Такова място е предвидено в северната част на парка (до [улица]).

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, против административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява от т. 1.35 на Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г., с която на основание чл. 57а, ал. 3 ЗУТ кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си за издаването на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 1 ЗУТ. Последното е допустимо съгласно § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, съгласно която кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на главния архитект на общината.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, както и подробно описание на преместваемия обект и неговото

местонахождение.

Заповедта е издадена при спазване на специалните административно производствени правила по ЗУТ - въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Столична община и съобщен на жалбоподателя. Релевантните по случая факти са правилно установени и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на дружеството в производството по издаване на оспорената заповед. Дадена е възможност на дружеството да вземе участие в производството, доколкото е връчен констативният акт и е даден срок за подаване на възражения.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съдът намира, че процесният обект има всички характеристики на „преместваем обект“ (химическа тоалетна) по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, което не е спорно между страните по делото. Същият не е закрепен трайно върху терена и е възможно да се отдели от повърхността, за да се премести в пространството, като бъде ползван на друго място със същото предназначение. Следва да се отбележи, че обектът е поставен върху терен общинска собственост - парк „Ген. В. З.“. Неотносими са възраженията в жалбата, че органът погрешно е приел, че обектът е снабден с електроенергия. Посоченото не се отразява на характеристиката на обекта, поради в настоящия случай е ирелевантно обстоятелството дали обектът е снабден или не с електроенергия.

Предназначението на преместваемият обект (химическа тоалетна) следва да се определи като за „други обслужващи дейности“ по смисъла на чл. 56, ал. 1, т. 2, предл. трето ЗУТ. Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет. А според чл. 56, ал. 8 ЗУТ поставянето на преместваеми обекти в паркове следва да е съобразено с план-схема, одобрена от общинския съвет по реда на чл. 62, ал. 9 ЗУТ.

Съгласно чл. 3 от НПОРИМДЕРДТСО за преместваемите обекти се издава разрешение въз основа на одобрената схема за поставяне върху имоти - собственост на държавата или на общината.

В случая, органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ – преместваемите обекти са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпореди премахването на преместваемия обект. В настоящия случай липсва издадено разрешение, а и обектът е разположен в противоречие на схемата за преместваемите обекти за парк „Ген. В. З.“, т. е. налице са основанията, предвидени в чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ, поради което издадената заповед се явява законосъобразна.

Неоснователни са възраженията за действащ договор за наем на имота, в който е разположен обектът, както и че поставянето му е обусловено от задължението на наемателя да осигури здравословни и безопасни условия на труд на персонала, ангажиран с експлоатирането на паркинга. Наличието на действащ договор за наем (по делото се обратното) не води до отпадане на задължението за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект и още по – малко за поставяне на обект в разрез с одобрената схема, т. е. по отношение на наемателите е приложим

разрешителният режим за поставяне на преместваеми обекти, уреден в ЗУТ и НПОРИМДЕРДТСО.

Оспореният акт съответства и на целта на закона. Целта на акта съответства на целта, обективизирана в правната норма - недопускане държането на обекти по чл. 56, ал. 1 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал. 1 ЗУТ за тяхното премахване. Неоснователни са възраженията, че обектът е в обществена полза, доколкото общината преценява на кои места се поставят такива обекти. Нещо повече от одобрената схема се установява наличието на друг подобен преместваем обект, разположен на друг място, което води до неоснователност на възражението за липсата на друг обект.

С оглед изложеното съдът намира за неоснователна жалбата и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и като съобрази разпоредбата на чл. 143, ал. 3 АПК, съдът намира за основателно искането за разноски, направено от процесуалния представител на ответника. Същите са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 37 -ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № РА-18-70 от 10.11.2021 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 215, ал. 7, т. 4 ЗУТ.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 АПК.

Съдия: